

Historien bag vores logo.

Erik Ejegods Aalborg-mønt

Erik Ejegod, som regerede Danmark 1095 til 1103, var nr. 4 af de 5 af Svend Estridsens sønner, der skulle blive konge i Danmark. Indtil 1928 kendtes ingen mønter fra Kong Eriks tid, som var slået i Aalborg; men der blev der gjort et stort fund af 1000-tals mønter ved Store Frigaard på Bornholm. En af disse mønter var slået i Aalborg af møntmester Edgar, hvis navn kun kendes fra Aalborg. Typen var den samme som Aalborg-mønter slået under Knud den Hellige dog med et lidt ændret kors på bagsiden, men vægt og lødighed var den samme grad.

Bagsiden af denne mønt har Aalborg Møntsamlers Forening så taget som sit logo.

Kong Eriks ældre bror, Knud 2' (senere den Hellige), var blevet dræbt i St. Albani kirke i Odense af de oprørske bønder fra netop egnen omkring Limfjorden, og Erik, der forsvarede broderen, var sluppet ud af kirken. Det blev en anden bror Oluf, som var modstander af Knuds politik, der blev valgt til konge. Under ham oplevede landet hungersnød og elendighed, og det opfattede man som guds straf. Ved Oluf død besluttede man så at vælge Erik, der havde været med bror Knud.

Erik var, som navnet siger, en god afholdt konge, der bragte gode tider og fred til landet. Det lykkedes for Kong Erik på en pilgrimsrejse til Rom ikke blot at få pavens godkendelse af en helligkåring af broderen Knud, men også at få Norden godkendt som et selvstændigt ærkebispedømme med sæde i Lund gældende fra 1103.

Den 9. april 1101 samledes landets biskoper i Odense til kanoniseringen Helgenkongen.

Kort efter får Erik indkaldt til det første nordiske kongemøde. Det finder sted i Kongshelle ved Bohus, nær det nuværende Gøteborg; hvor de tre landes grænser støder sammen (siden har svenskerne været nok så grådige "landædere" af begge nabolandes områder). Fra Norge kom Magnus Barfod og fra Sverige Kong Inge.

Erik er fredsmægler. Den nordiske fred besegles med, at kongerne skal beholde deres arvelande, og i pant skal Magnus have Kong Inges datter Margaretha til hustru. Hun får tilnavnet "Fredskulla" (kulla er et gammelt svensk ord for en ung pige). Margarethas medgift bliver det land, de to konger har skændtes om.

Det er korstogenes tid, og Kong Erik beslutter at tage på pilgrimsrejse med Dronning Bodil til det Hellige land. De danske stormænd prøver at overtale ham til at blive hjemme, da man frygter, at han ikke vil vende tilbage fra en så lang rejse; men Erik er fastbesluttet på at tage af sted. Denne gang går rejsen ad de gamle handelsveje over Rusland til Konstantinopel, hvor han besøger kejseren. På den videre rejse gør de ophold på Cypern, hvor Erik bliver syg og dør den 10. juli 1103, netop på 17-årsdagen for Knud den Helliges død. Dronning Bodil rejser videre til Det Hellige Land, hvor hun dør på Oliebjerget.

Beskeden om der død når først Danmark i 1104. Da man skal vælge ny konge, bliver det ikke Eriks ældste søn, Harald Kesja, der har opført sig skrækkeligt i faderens fravær, men en femte af Svend Estridsens sønner, Niels.

Franck Petersson